

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov angaaende Bemyndigelse for Justitsministeren til at bestikke et Forsvar for det til Bjergby Pastorat under Aalborg Stift hørende Annesogn Mygdal i Anledning af en Retsjags Anlæg.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 71.)

Der var til denne Behandling ikke stillet noget Vindringsforslag.

Ingen begjærede Ordet.

Lovforslagets Indhold (se Tillæg A. Sp. 1453.)

ansaaes vedtaget uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredie Behandling vedtoges enstemmig med 39 Stemmer.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 41; Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 1.)

Der var til denne Behandling ikke stillet noget Vindringsforslag.

Ordføreren (Claudi): Som det ses af Bemærkningerne til det foreliggende Lovforslag og af Betænkningen, er der af de paa Lovforslaget opførte 34 Personer 5, som allerede ere løste fra deres tidligere undersaatlige Forhold, nemlig 3, som ved Lovene af 27de Februar 1880 og 23de April 1881 fik Indfødsret under den sædvanlige Betingelse af, at de inden et Aar efter den dem vedkommende Lovs Strafftræden skulde være løste af deres undersaatlige Forhold, men som imidlertid ikke opfyldte Betingelsen i rette Tid, og saa to i Slesvig efter 30te Oktober 1864 fødte Børn af danske Forældre, men som senere med deres Familie ere overflyttede til Danmark, den ene 16 Aar gammel, den anden

17. Som Tilstaaelsen af Indfødsret formentlig ikke bør negtes de tre Førstnævnte, idet Undladelsen af at have opfyldt den satte Betingelse er undskyldelig, saaledes ville de to sidstnævnte i Slesvig fødte Børn af danske Forældre, som senere med deres Familie ere flyttede til Danmark, og der have faaet dansk Undervisning og Opdragelse, være særkelig at anbefale til at erholde det, de ansøge om. Det ses fremdeles af Bemærkningerne som ogsaa af Betænkningen, at der er to, nemlig de under Nr. 14 og 15 opførte, for hvem der tidligere er ansøgt om Indfødsret, nemlig i Samlingen 1873—74, men som dengang ikke fik deres Ønske opfyldt, idet de under Behandlingen i det andet Thing udgik af Forslaget. Dette skete væsentlig af Hensyn til deres meget unge Alder — den ene var 9 Aar og den anden 4 Aar — og til, at de kun saa kort Tid havde opholdt sig heri Landet — kun et Aars Tid — ligesom det heller ikke antoges, at Meddelelse af Indfødsret var af nogen sær Interesse for dem netop dengang. Af Udtalelse af Ordføreren for Flertallet i Udvalget i det andet Thing under Sagens 3die Behandling fremgaar det jo, at det ikke var Flertallets Mening til enhver Tid at ville negte disse to Ansøgere Indfødsret, men at det kun gjaldt en Udsættelse. Ordføreren for Udvalget udtalte sig nemlig saaledes: „Seg vil slutte med atter at gøre opmærksom paa, at Spørgsmaalet ikke dreier sig om at negte dem Indfødsret, men kun om en Udsættelse, som navnlig for Datterens Vedkommende neppe kan være mange Aar, da hun er over 10 Aar gammel, medens Indfødsrets Meddelelse med Hensyn til Sønnen neppe vil faae praktisk Betydning, for han er kommen saa vidt, at der er Tale for ham om at blive Embedsmand“. Naar disse to Ansøgere, Børn af en Mand, der har dansk Indfødsret, fødte under Faderens Ophold i Udlandet, hvor han med kongelig Tilladelse var i fremmed Tjeneste, nu 9 Aar efter ansøge om at faae Indfødsret meddelt, efterat de have været her ialt i 10 Aar og have nydt dansk Undervisning og Opdragelse, turde der formentlig være al Grund til ikke at negte dem Opfyldelsen af deres Andragende. For dem Begge har det Betydning, at Spørgsmalets Afgjørelse ikke udsættes. Med Hensyn til de øvrige i Lovforslaget opførte 27 Ansøgere er det i Betænkningen udtalt, at de sædvanlige Betingelser for at faae Indfødsret erkjendes at have været tilstede. Med disse saa Bemærkningerne, og idet jeg iøvrigt henviser til Betænkningen, tillader jeg mig paa Udvalgets Vegne at anbefale Lovforslaget til uforandret Vedtagelse.